

God is het die ons bekwaam maakt
dienaars te zijn van een nieuw verbond,
niet naar de letter, maar naar de Geest.
(2 Kor. 3, 6)

+

Tot vroom aandenken van

Pater Emiel Van Grunderbeeck

priester-missionaris van de Sociëteit van Jezus,

geboren te Heverlee op 2 januari 1917,
ingetreden in het noviciaat op 23 september 1936,
priester gewijd op 24 augustus 1947,
missionaris in Zaïre van 1950 tot 1968,
pastoor in Ribiers (Frankrijk) van 1969 tot 1980.

Het feit dat Emiel nog vrij jong slechthorende was geworden heeft zijn verder leven wél getekend, maar zeker niet versmald noch op zichzelf gekeerd. De jeugdbeweging was voor hem een school van paraatheid, edelmoedige inzet en verantwoordelijkheid. Vóór het einde van zijn humaniora had hij reeds één jaar gewerkt als bediende en het viel op, bij de medenovicien, dat hij rijper was, nuchter en evenwichtig, dicht bij de zorgen van het gewone leven.

In zijn studiejaren liep hij niet verloren in meer theoretische en principiële kwesties : hij wilde weten hoe hij de mensen kon benaderen en behulpzaam zijn.

Als missionaris bleken deze talenten kostbaar te zijn, vooral gedurende de bewegende jaren die hij met de Zaïrese bevolking mee-

maakte, eerst bij de jeugd in Bukavu, later in verschillende missieposten van het binnenland. Hij praatte niet veel, maar men kon op hem rekenen. Tot hij, om gezondheidsredenen, het werk in Zaïre moest onderbreken.

Zijn Franse parochianen, in het hoge gebergte, wisten vlug wat ze aan hem hadden, of ze nu trouwe kerkgangers waren of niet. Hun pastoor leefde onvermijdelijk eenzaam, maar hij was, in zijn kwetsbaarheid, gevoelig, meelevend met het lief en leed van anderen. Zijn levensmoed en zijn zin voor humor hielpen hem en veel anderen soms harde tijden door te maken.

Een bijzonder toegewijde en stipte mislezer bleef hij, toen hij definitief, moeizaam marcherend, naar Heverlee terugkeerde én de meestal bejaarde mensen, leken en religieuzen, wisten hem te waarderen en ook van hem te houden. Dat bleek o.m. toen hij ook deze inspanning niet langer aankon.

Aan zijn familieleden en vrienden bleef hij altijd zeer gehecht. Tot in de laatste uren was hij gelukkig ze zo nabij te zien of te weten.

Wij danken de Heer om het voorbeeld van dit eenvoudig, menselijk, edelmoedig, zonnig-gelovig priesterleven. Pater Emiel moge nu rusten in vrede en voor velen, die op hem blijven rekenen, ten beste spreken.

*De leden van de Zaïrese Jezuwetenprovincie (P.A.C.)
de S.J.-gemeente van Heverlee,
de Familie Van Grunderbeeck,*

danken U om uw gebed en medeleven.

